

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев 4097/2020
15.10.2020. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Слађане Накић Момировић, председника већа, Добриле Страјина, Марине Милановић, Бранислава Босиљковића и Данијеле Николић, чланова већа, у парници тужиле АА из ..., чији је пуномоћник Слободан Петровић, адвокат из ..., против туженог ЈП“Водовод“ Сурдулица, ради стицања без основа, одлучујући о ревизији тужиле изјављеној против пресуде Вишег суда у Врању Гж 88/19 од 01.11.2019. године, у седници већа одржаној 15.10.2020. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ДОЗВОЉАВА СЕ одлучивање о посебној ревизији тужиле изјављеној против пресуде Вишег суда у Врању Гж 88/19 од 01.11.2019. године.

ОДБАЦУЈЕ СЕ као недозвољена ревизија тужиле изјављена против пресуде Вишег суда у Врању Гж 88/19 од 01.11.2019. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Сурдулици П 329/18 од 12.07.2018. године, ставом првим изреке, обавезан је тужени да на име неоснованог обogaћења плати тужилу износ од 963,95 динара, за седам месеци, почев од 01.12.2008. године до 30.06.2009. године, са законском затезном каматом од 16.12.2016. године до исплате. Ставом другим изреке, обавезан је тужени да тужилу на име трошкова парничног поступка исплати износ од 96.800,00 динара.

Пресудом Вишег суда у Врању Гж 88/19 од 01.11.2019. године, ставом првим и другим изреке, преиначена је првостепена пресуда и одбијен тужбени захтев, а тужилу је обавезана да туженом на име трошкова парничног поступка исплати износ од 76.900,00 динара. Ставом трећим изреке, обавезана је тужилу да туженом исплати на име накнаде трошкова другостепеног поступка износ од 15.800,00 динара.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену, тужилу је благовремено изјавила ревизију због битне повреде одредаба парничног поступка и погрешне примене материјалног права, позивајући се на одредбу члана 404. Закона о парничном поступку.

Према члану 404. став 1. Закона о парничном поступку, ревизија је изузетно дозвољена због погрешне примене материјалног права и против другостепене пресуде која се не би могла побијати ревизијом, ако је по оцени Врховног касационог суда потребно да се размотре правна питања од општег интереса или правна питања у

интересу равноправности грађана ради уједначавања судске праксе, као и ако је потребно ново тумачење права (посебна ревизија). О дозвољености и основаности ревизије из става 1. овог члана одлучује Врховни касациони суд у већу од пет судија (став 2.).

По оцени Врховног касационог суда, нису испуњени услови за одлучивање о посебној ревизији тужиле, јер спорно правно питање није од општег интереса, нити правно питања у интересу равноправности грађана. Такође, није потребно ново тумачење права, нити уједначавање судске праксе, узимајући у обзир врсту спора и садржину тражене судске заштите, начин пресуђења и разлоге за одбијање тужбеног захтева. У конкретном случају, реч је о потраживању по правилима о стицању без основа и сходно томе, о основу спорног потраживања одлучено је у складу са судском праксом у тумачењу и примени члана 210. ЗОО, будући да тужилца није доказала да је неоснованом исплатом веће комуналне накнаде, дошло до неоснованог обogaћења на страни туженог. Из наведених разлога, одлучено је као у правом ставу изреке.

Испитујући дозвољеност ревизије у смислу члана 410. став 2. тачка 5. ЗПП, Врховни касациони суд је нашао да ревизија није дозвољена.

Тужба је поднета 23.04.2014. године, ради неоснованог обogaћења и накнаде штете, а у тужби је као вредност предмета спора означен износ 1.000,00 динара.

Према члану 468. став 1. ЗПП, спорови мале вредности су спорови у којима се тужбени захтев односи на потраживање у новцу које не прелази динарску противвредност 3.000 евра по средњем курсу НБС на дан подношења тужбе. Одредбом члана 479. став 6. ЗПП прописано је да ревизија није дозвољена у споровима мале вредности.

Како је вредност предмета спора испод законом прописаног цензуса за спорове мале вредности, ревизија тужиле није дозвољена. Није од значаја што је другостепеном пресудом преиначена првостепена пресуда, с обзиром да се ради о спору мале вредности, тако да се не примењује одредба члана 403. став 2. тачка 2. ЗПП, по којој је ревизија увек дозвољена ако је другостепени суд преиначио пресуду и одлучио о захтевима странака.

На основу члана 413. ЗПП, одлучено је као у другом ставу изреке.

**Председник већа - судија
Слађана Накић Момировић, с.р.**

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић